

ХРИСТО ФОТЕВ
ОДА В ЧЕСТ НА ЕДИН ПОЕТ
И НЕГОВИЯ КОРАБ
„АПОЛОНИЯ ПОНТИКА“

chitanka.info

Ти — лято стръмно — и осемдесето!
Ти — събото, родена за покой!
За спускане на кораби в морето...
как потрепера с тъмна тръпка. Той —
мечтаният — от мачтата до кила —
прекрачи той деветата греда
и затрептя от красота и сила
най-после в свършената вода
и в свършеното — до болка — синьо...
А аз креця към всички небеса —
о, майко на моряците — богиньо,
светицо от стомана и роса,
бъди му Ти най-святата закрила!
Води го от вълна ти на вълна,
в моретата опасни на дактила
и по-коварни от една жена...
Компаса му благослови ти, свята!
Над картите му светлина бъди!
И в цезулата страшна между двата
внезапни урагана — го води!
Метафорично-златните му мрежи
Ти приеми във своята глъбина!
Изпълвай ги със люспести копнежси —
спасен, пред смъртта, имена
и спомени — щастливо заредени
със бъдеще... На края си спомни!
Спомни си Ти на края и за мене!
От пясъка — Богиньо — ме вдигни!
Да тръгна аз обратно към безкрая,
под знака на тракийските съдби...
Там — към последната колония на рая,
в която ще изчезна може би...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.